

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520202107
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3520202107.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a sudcov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina vo veci starostlivosti súdu o maloletú P. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa matky Y. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. L. nad F., J. B. XXXX/XX, a otca S. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. L. nad F., t. č. bytom U., F. 5, o návrhu matky na zvýšenie výživného a o úprave stretávania otca s maloletou, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11P/42/2020 - 51 zo dňa 01. októbra 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch I. a II. p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej P. zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne s účinnosťou od 03.08.2020. Výrokom II. zaviazal otca uhradiť nedoplatok na zročnom výživnom na maloletú za obdobie od 03.08.2020 do 01.10.2020 vo výške 190,- eur v mesačných splátkach po 10,- eur spolu s bežným výživným počnú právoplatnosťou rozsudku pod stratou výhody splátok. Výrokmi III. a IV. upravil stretávanie otca s maloletou. Podľa výroku V. napadnutého rozsudku sa týmto mení Rozsudok Okresného súdu Piešťany č. k. 5P/64/2012 - 23 zo dňa 21.06.2012 v časti vyživovacej povinnosti otca voči maloletej a výrokom VI. bolo rozhodnuté o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 5P/64/2012 - 23 zo dňa 21. júna 2012 súd schválil dohodu rodičov o zvýšení vyživovacej povinnosti otca voči mal. P. v sume 50,- eur mesačne. Pri určovaní výšky výživného vychádzal súd z príjmu matky 400,- eur mesačne, ktorý mala z dohody o vykonaní práce, keď pracovala ako upratovačka, a z príjmu otca 300,- eur, ktorý mal z príležitostných brigád. Matka iné vyživovacie povinnosti nemala. Otec mal okrem maloletej P. ďalšie vyživovacie povinnosti k štyrom maloletým deťom, mal. M. R., V. R. a A. R. vo výške minimálneho výživného na nezaopatrenú neplnoletú osobu v zmysle Zákona o rodine a voči mal. U. R. vo výške 1 000,- Kč. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznesením č. k. 3P/38/2017 - 49 zo dňa 23. januára 2018 zastavil konanie o návrhu matky o zvýšenie výživného na maloletú P., nakoľko jej rodičia obnovili spolužitie. V súčasnosti žije matka spolu s maloletou P. v 2 - izbovom mestskom nájomnom byte. Matka platí nájomné vo výške 202,- eur, elektrinu 45,- eur mesačne a internet spolu s káblovou televíziou vo výške 25,- eur mesačne. Je zamestnaná v ZŠ v Piešťanoch na čiastočný úväzok ako pomocná sila v kuchyni. Jej mesačný príjem je cca 320,- eur. Matka uviedla, že inú prácu si nedokáže nájsť, nakoľko má problémy s chrbticou a v minulosti prekonala onkologické ochorenie. Otec maloletej sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti v mesiaci júl 2020, odišiel kvôli novej známosti. Matke platí výživné vo výške 50,- eur. Pokiaľ rodičia maloletej žili v spoločnej domácnosti, platili nájom a elektrinu v polovici. V súčasnosti všetko musí

uhrádzať matka sama. Otec sa iným spôsobom na výžive maloletej nepodieľal, nič jej nekupoval, všetky náklady maloletej uhrádzala matka. Otec sa odsťahoval do obce Veselé pri Piešťanoch k svojej matke, je zamestnaný vo firme VERTIV v Novom Meste nad Váhom a podľa vyjadrenia matky si privyrába ešte po stavbách. Maloletá má zdravotné problémy, je astmaticka, matka jej musí kupovať spreje a lieky a za tri mesiace zaplatí za lieky cca 50,- eur. Maloletá v neformálnom pohovore pred kolíznym opatrovníkom uviedla, že od septembra (pozn. 2020) nastúpi do 7. ročníka ZŠ sv. Jozefa v Novom Meste nad Váhom. Otec od nich odišiel a už sa to stalo aj v minulosti a potom sa vrátil domov. Našiel si priateľku. Vie, že mama je na všetko sama, veľa nezarobí a nemá im kto pomôcť, nakoľko babička je na tom finančne zle. Otec jej ani v minulosti nekupoval oblečenie a školské potreby, toto všetko jej kupovala mama. Keď mala nejaký sviatok, tak jej kúpil čokoládu. Počas prázdnin jej mama robila program, chodievali spolu na kúpaliská a boli aj na výlete v Bratislave. Keď otec býval s nimi, vie že chodil mimo práce aj po stavbách a privyrábal si. Žiadne krúžky v škole a mimo školy nenavštevovala, lebo mama nemala na to peniaze. Z potvrdenia o príjme matky vyplýva, že za obdobie január 2019 až august 2020 dosiahla čistý priemerný mesačný príjem 320,14 eur a poberá prídavky na maloletú vo výške 24,95 eur. Má mesačné výdavky 201,91 eur na nájom, 45,90 eur na elektrinu, 11,50 eur na internet, 12,60 eur na káblovú televíziu, 15,00 eur na poistenie. Z lekárskej správy všeobecného lekára matky zo dňa 18.09.2020 vyplýva, že matka trpí chronickým ochorením, ktoré jej nedovoľuje robiť fyzicky namáhavú prácu, prácu trvale v stoj, dvíhať bremená a pracovať nadčas. Z lekárskej správy klinického imunológa - alergológa zo dňa 14.09.2020 vyplýva, že maloletá P.ia má diagnostikovanú asthmu bronchiale - perzistujúca ľahká, rhinitis vasomotorica a iné imunitné nedostatočnosti. Z potvrdenia o príjme otca vyplýva, že za obdobie január 2020 až august 2020 dosiahol čistý priemerný mesačný príjem 825,23 eur. Z čistého mesačného príjmu sú otcovi vykonávané zrážky výživného vo výške 150,- eur a za obedy cca 30,- eur. Otec platí mesačne výživné vo výške 30,- eur na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, vo výške 50,- eur maloletej P. a vo výške 30,- eur na účet Detského domova v Piešťanoch. Matka uviedla, že maloletá bude nosiť strojček, ktorý bude stáť 700 - 800,- eur, ktorý jej poisťovňa nepreplatí v celom rozsahu. Maloletá chodí každé 3 mesiace na onkológiu do Bratislavy, v prípade potreby aj skôr, chodíva tam už vyše roka, nakoľko by mala mať tumor, ale ešte to nebolo presne špecifikované. S otcom maloletej sa dohodli, že maloletá zatiaľ operáciu nepodstúpi, lebo je tu riziko poškodenia zraku a sluchu, dohodli sa, že počkajú. Do Bratislavy chodievajú autom, cesta ju vyjde na 20 - 25,- eur. Otec podľa matky pracuje aj brigádne na Prašníku, kde bežne zarábala 200,00 eur. Otec uviedol, že so zvýšením výživného nesúhlasí, keď okrem výživného na maloletú P.ia má ďalšie vyživovacie povinnosti voči mal. M. vo výške 30,00 eur mesačne, voči mal. U. vo výške 1 500,- Kč. Synovia V. a A. sú už plnoletí. Z výplaty mu mesačne zrážajú na zameškanom výživnom 150,- eur, čistý priemerný mesačný zárobok po vykonaných zrážkach predstavuje cca do 600,- eur. Žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá má starobný dôchodok vo výške 500,- eur mesačne, a ktorá uhrádza elektriku 50,- eur a má svoje poplatky. On jej prispieva každý mesiac sumou 100,- eur a v tejto domácnosti býva aj brat s priateľkou. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne zdôvodnil podľa § 36 ods.1, § 25 ods. 1 a 2, § 26, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1 a 2, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 - 3 Zákona o rodine. Dospel k záveru, že došlo ku kvalifikovanej zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu doterajšieho rozhodnutia o výživnom zvýšil výživné na sumu 150,- eur mesačne, ktoré je primerané schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca a odôvodneným potrebám maloletej. Naposledy bola vyživovacia povinnosť na maloletú P. určená Rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 21. júna 2012, ktorým bola na základe dohody rodičov určená vyživovacia povinnosť otca voči mal. P. v sume 50,- eur mesačne. Matka dosahovala mesačný príjem 400,- eur a otec 300,- eur. Matka iné vyživovacie povinnosti nemala. Otec mal okrem maloletej P. štyri ďalšie vyživovacie povinnosti. Medzitým rodičia obnovili spolužitie, čím doterajšia úprava stratila účinnosť. Otec odišiel zo spoločnej domácnosti v júli 2020 a odvtedy platil k rukám matky výživné na maloletú P. vo výške 50,- eur mesačne. Matka má náklady na bývanie spolu vo výške 271,91 eur. Maloletá P. má 12 rokov, je žiačkou 7. ročníka ZŠ. Okrem bežných mesačných výdavkov na maloletú má matka zvýšené výdavky spojené so zdravotným stavom maloletej, ktorá je astmaticka, každé 3 mesiace maloletej zakupuje spreje a lieky. Taktiež chodí s maloletou každé 3 mesiace na kontroly do Bratislavy, s čím sú spojené náklady na cestovné 25,- eur. Príjem matky sa oproti obdobiu poslednej úpravy výživného znížil, matka má zdravotné problémy, pre ktoré nemôže vykonávať fyzicky náročnú prácu, ani prácu nadčas. Iné vyživovacie povinnosti matka nemá. Naproti tomu otcovi v porovnaní s poslednou úpravou výživného ubudli 2 vyživovacie povinnosti a jeho čistý priemerný mesačný príjem je 825,23 eur, z ktorého sú mu vykonávané zrážky zameškaného výživného vo výške 150,00 eur mesačne a za obedy cca 30,00 eur. Otec žije v spoločnej domácnosti so svojím bratom, bratovou priateľkou a so svojou matkou, a podieľa sa na nákladoch domácnosti sumou 100,- eur mesačne. Po odpočítaní vyčíslených výdavkov a vyživovacích povinností zostáva otcovi na uspokojenie jeho potrieb suma 310,40 eur mesačne (825,23

eur príjem - 30,- eur obedy - 150,- eur zrážky výživného - 54,83 výživné na maloletú U. - 30,- eur výživné na maloletú M. - 150,- eur výživné na maloletú P. - 100,- eur náklady na bývanie). Keďže súd rozhodol o zvýšení výživného s účinnosťou od podania návrhu, otcovi vznikol nedoplatok za obdobie od 03.08.2020 do 01.10.2020 v celkovej výške 190,- eur ako rozdiel medzi určeným zvýšeným bežným výživným a otcou poukázanou sumou výživného (v auguste 90,- eur, v septembri 100,- eur), ktoré súd zaviazal otca platiť v mesačných splátkach po 10,- eur spolu s bežným výživným, aby nebola ohrozená platba bežného výživného, a to pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky. Súd ďalej upravil na žiadosť rodičov stretávanie otca s maloletou, pričom vychádzal z dohody rodičov na pojednávaní. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

2. Proti výroku I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej P. a navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že odvolací súd zvýši výživné zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 70,- eur mesačne, resp. zruší rozsudok súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie. V podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutkový stav veci. Rozsudok súdu prvej inštancie nie je v napadnutej časti riadne odôvodnený, neobsahuje ani riadne a úplné poučenie o možnosti podať odvolanie, keď súd opomenul uviesť odvolací dôvod podľa § 62 ods. 1 CMP, čím porušil právo odvolateľa na spravodlivý proces, súd sa nevyporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a rozhodnutie je právne nesprávne, neprimerané a arbitrárne. Súd je podľa § 35 CMP povinný zistiť skutočný stav veci, čo však neurobil. Od posledného súdneho rozhodnutia sa pomery ani na strane účastníkov, ani na strane maloletej nezmenili natoľko, aby oprávňovali konajúci súd k zvýšeniu výživného na maloletú P. o 200 %. Problémy s alergiou má od mala a v tomto smere nedošlo k zjavnej zmene a matka nepreukázala žiadne reálne navýšenie nákladov. Také neprimerané zvýšenie výživného nezodpovedá ani preukázaným oprávneným potrebám maloletej P., ani majetkovým a príjmovým pomerom otca. Zvýšenie výživného zo sumy 50,- eur na sumu 150,- eur je neodôvodnené, neprimerané, nespravodlivé a súd prvej inštancie sa bez riadneho odôvodnenia len stotožnil s návrhom matky a kolízneho opatrovníka. Bolo preukázané, že otec má ďalšie dve vyživovacie povinnosti voči maloletej M. a maloletej U.. Nie je však zrejmé, ako súd dospel k záveru, že mu ubudli dve vyživovacie povinnosti len preto, že jeho synovia V., nar. XX.XX.XXXX, a A., nar. XX.XX.XXXX, sú plnoletí, keď zákon pri vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom nerozlišuje medzi maloletým a plnoletým oprávneným. Rodič je v zmysle Zákona o rodine povinný svoje dieťa vyživovať od narodenia až do času, keď nie je schopné sa samé živiť, Vyživovacia povinnosť rodiča plnoletému dieťaťu nevzniká až súdnym rozhodnutím. Súd prvej inštancie tak opomenul riadne zistiť skutkový stav veci a rozhodol v príkrom rozpore so skutkovým stavom a aj s hmotným právom.

3. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca uviedol, že navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť, nakoľko je v záujme maloletej P.. Doposiaľ otcou platené výživné vo výške 50,- eur nepostačuje ani na základné krytie potrieb maloletej. Maloletá navštevuje 7. ročník základnej školy, má zdravotné problémy a matke sa zvýšili náklady na jej zdravotnú starostlivosť (onkologické ochorenie, astma, strojček na zuby). Matka maloletej má tiež zdravotné problémy, pracuje na polovičný úväzok s mesačným príjmom 320,- eur. Naposledy bolo výživné určované v roku 2012, keď mala maloletá P. 4 roky.

4. Matka maloletej vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že syn otca maloletej P. V. R., nar. XX.XX.XXXX, je druhýkrát vo výkone trestu odňatia slobody a predtým bol v detskom domove a s otcou nemali o seba navzájom záujem. Po prepustení z detského domova sa túlal po uliciach a matka maloletej mu neraz pomáhala v rámci svojich možností so stravou a peniazmi v malom množstve, nakoľko jeho otec vyhlásil: „čo ma po ňom, to nie je už môj syn a čo spravil, to má“. Podľa mienky matky mu otec neposiela do výkonu trestu ani balíky, ani peniaze. Druhý syn odvolateľa A. R., nar. XX.XX.XXXX, býval zhruba od roku 2018 s matkou maloletej P. v spoločnej domácnosti, táto sa o neho starala a otec bral od neho sirotské a nechával si ho pre seba. A. R. je zdravý a nikde nepracuje, lebo nemá pracovné návyky, ani záujem pracovať. Otec mu to toleruje a v minulosti sa vyjadril, že do firmy, kde pracuje, ho nezoberie, lebo je lenivý a nič nevie. Otec maloletej P. nikdy nič nekúpil okrem čokolády k niektorým sviatkom a nie je schopný posúdiť, aké sú náklady na 12 ročné dieťa. Svedčí o tom aj to, že po rozhodnutí súdu mu maloletá volala, že potrebuje na vyzdvihnutie liekov na astmu peniaze a on jej povedal, že „poslal som Ti výživné 50,- eur a nemám“, pričom o pár dní zverejnili na sociálnych sieťach videá z osláv, kde sa chválil, ako si žijú. Po prevzatí rozsudku nerešpektoval jeho vykonateľnosť a naďalej posielal len 50,- eur.

Nikdy sa nepostaral ani o jedno svoje dieťa, myslí len na seba a nikto ho nezaujíma. Popri zamestnaní si chodí privyrábať. Matka maloletej navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť a dodala, že maloletej vyčíslili úhradu za zubný strojček na 1 000,- eur. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že sa s ním plne stotožňuje a súhlasí s ním.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zvýšení výživného na tom právnom závere, že návrh matky na zvýšenie výživného k maloletej P.ii je dôvodný, a preto zvýšil výživné na maloletú P.iiu zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 150,- eur, ktoré je primerané schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca a odôvodneným potrebám maloletej. Od poslednej úpravy výživného Rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 21. júna 2012 došlo ku kvalifikovanej zmene pomerov, matke sa znížil príjem, otcov príjem sa zvýšil a ubudli mu aj dve vyživovacie povinnosti. Maloletá P. má 12 rokov, je žiačkou 7. ročníka ZŠ a okrem bežných mesačných výdavkov na maloletú má matka zvýšené výdavky spojené so zdravotným stavom maloletej, ktorá je astmaticka a každé 3 mesiace chodí na kontroly na onkológiu do Bratislavy. Po odpočítaní vyčíslených výdavkov a vyživovacích povinností (vrátane výdavku na bývanie a zvýšenej vyživovacej povinnosti na maloletú P.) zostáva otcovi na uspokojenie jeho potrieb suma 310,40 eur mesačne.

7. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie úplne a správne zistil skutočný stav veci, vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam otca dodáva nasledovné:

8. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

11. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

14. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca k maloletej P. upravená rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 5P/64/2012 - 23 zo dňa 21.06.2012, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletej P. sumou 50,- eur mesačne.

16. V prípade, keď má súd rozhodovať o návrhu na zvýšenie výživného podľa ust. § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, musí porovnávať pomery na strane osoby oprávnenej a povinnej, ktoré existovali v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré sú dané v období, na ktoré sa zvýšenie výživného má vzťahovať. Posúdenie opodstatnenosti návrhu na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa je vecou voľnej úvahy súdu a závisí od možností a schopností osoby povinnej výživou a od odôvodnených potrieb osoby oprávnenej na výživné. Súd je v rámci tohto konania povinný objasniť skutočný stav veci v zmysle § 35 CMP a na základe zisteného stavu vykonať porovnanie pomerov účastníkov v čase poslednej úpravy výživného s pomermi v súčasnej dobe.

17. Uvedené porovnanie pomerov súd prvej inštancie vykonal správne a na základe jeho výsledkov vo veci aj správne rozhodol. Vyživovacia povinnosť otca k maloletej bola naposledy upravená pred 8 rokmi, kedy mala maloletá P. 4 roky a navštevovala materskú školu. V súčasnosti navštevuje 7. ročník základnej školy. Oproti poslednej úprave výživného sa tak podstatne zmenili potreby maloletej už len v súvislosti s tým, že začala navštevovať základnú školu a dokonca je už na druhom stupni základnej školy, s čím sú spojené výdavky na štúdium, školské pomôcky a potreby. Maloletá nenavštevuje žiadnu mimoškolskú aktivitu (krúžok a pod.) z dôvodu, že jej matka si to nemôže finančne dovoliť. Matka má zvýšené výdavky v súvislosti s dentálnou starostlivosťou maloletej, ale aj celkovou zdravotnou starostlivosťou maloletej, keď táto pravidelne navštevuje onkológiu v Bratislave a je astmaticka. Napokon a v prvom rade sú tú výdavky na uspokojovanie základných životných potrieb maloletej, medzi ktoré patria výdavky na bývanie, stravu a oblečenie. Aj v týchto oblastiach už len vzhľadom na vek maloletej jej potreby vzrástli a za 8 rokov sa nepochybne zvýšili aj celkové životné náklady. Potreby maloletej si tak jednoznačne vyžadujú vyššie výživné zo strany povinného rodiča, a to otca, keďže maloletá je v starostlivosti matky a táto jej v prevažnej miere zabezpečuje osobnú starostlivosť. Matka deklarovala a preukázala odôvodnené potreby maloletej a výdavky, ktoré má na odôvodnené potreby maloletej, a tieto možno považovať za primerané. Podstatná zmena pomerov odôvodňujúca trojnásobné zvýšenie výživného nastala aj na strane oboch rodičov, keď príjem matky sa oproti obdobiu poslednej úpravy výživného znížil zo sumy 400,- eur na sumu 320,- eur, čo predstavuje zníženie o 20 %, čo pri tak nízkom príjme a len nákladoch matky súvisiacich s bývaním vo výške 271,90 eur je citeľné zníženie a je nemožné, aby jej suma cca 125,- eur (zostatok zo mzdy cca 50,- eur, 50,- eur výživné a cca 25,- eur rodinné prídavky) vôbec postačovala čo i len na uspokojovanie základných potrieb maloletej a aj jej vlastných, spočívajúcich v stravovaní a zdravotnej starostlivosti, nehovoriac o hygiene, obliekaní a ďalších potrebách. Nezanedbateľným faktom je, že zdravotný stav matky jej nedovoľuje robiť fyzicky namáhavú prácu, prácu trvale v stojí a prácu nadčas. Zvýšenie výživného v rozsahu určenom súdom prvej inštancie zodpovedá aj podstatnej zmene pomerov, ktorá nastala na strane otca ako povinného rodiča, pričom výživné vo výške 150,- eur mesačne jednoznačne zodpovedá jeho možnostiam, schopnostiam a zárobkovým pomerom. Príjem otca sa od poslednej úpravy výživného zvýšil viac ako dvojnásobne, keď v čase poslednej úpravy dosahoval 300,- eur mesačne a v súčasnosti je to v priemere o približne o 500,- eur mesačne viac (bez exekučných zrážok výživného a zrážok na obedy), pričom mu ubudli aj dve vyživovacie povinnosti voči synom V. a A.. V tomto smere sú tak odvolacie námietky otca nedôvodné. Pomery na strane maloletej ako aj na strane rodičov sa zmenili podstatným spôsobom do tej miery, že jednoznačne odôvodňujú trojnásobné zvýšenie výživného, resp. o 200 %. Pokiaľ otec namieta, že maloletá mala problémy s alergiou aj v čase poslednej úpravy a v tomto smere nedošlo k zjavnej zmene, tak odvolací súd k tomu uvádza, že už len s odstupom 8 rokov sa podstatne zvýšili celkové náklady a ceny a pokiaľ v čase poslednej úpravy trpela len astmou, aktuálne sa k tomu pridružili ďalšie zdravotné problémy, v súvislosti s čím sú zvýšené výdavky na dentálnu starostlivosť a návštevy onkológie v Bratislave. Otec ďalej namieta, že mu nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že mu ubudli dve vyživovacie povinnosti k synom V. a A.. V čase poslednej úpravy im bol otec povinný platiť minimálne výživné (t. j. 26,- eur na každého; spolu 52,- eur). Tieto vyživovacie povinnosti mu jednoznačne ubudli, keď to vyplýva z vykonaného dokazovania a takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie správne právne posúdil. Samotný otec pred súdom prvej inštancie uviedol, že má aktuálne tri vyživovacie povinnosti, a že platí výživné na maloletú M. 30,- eur mesačne, maloletú U. 1 500,- Kč (cca 60,- eur mesačne) a na maloletú P. 50,- eur mesačne. Napokon ani v samotnom odvolaní jednoznačne netvrdí, že jeho vyživovacie povinnosť voči jeho synom trvajú a v akej

výške ich plní a uvedené ani nijakým spôsobom nepreukazuje. Okrem toho otec maloletej má okrem príjmu zo zamestnania aj príjem z brigád, čo vyplýva z tvrdenia matky, ktoré otec nerozporoval, a preto ho možno považovať za nesporné. Ak otec tvrdí, že po zrážkach mu zostáva približne 600,- eur mesačne a podľa nerozporovaného tvrdenia matky má k tomu príjem z brigád vo výške 200,- eur, je jednoznačne v jeho schopnostiach si súdom prvej inštancie určenú vyživovaciu povinnosť plniť, a to aj spolu s ďalšími vyživovacími povinnosťami. Zároveň je potrebné uviesť, že výživné na maloleté dieťa má prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča a nemožno prihliadať na exekúcie vykonávané z príjmu otca, a to ani pokiaľ ide o exekúcie na vymoženie dlhu na výživnom, pretože za tento stav zodpovedá povinný rodič, ktorý si mal výživné plniť riadne v čase jeho zročnosti a nebol by tak týmto znížený príjem otca v súčasnosti a už vôbec nie o trovy exekúcie, ktoré sú s tým spojené.

18. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie postupoval správne, keď zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú P. zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne, vychádzajúc z potrieb maloletej a možností a schopností otca. Rozsudok súdu prvej inštancie je v súlade s ustanovením § 220 CSP riadne a presvedčivo odôvodnený, spravodlivý a súd sa vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami. Okolnosť, že súd prvej inštancie v poučení rozsudku neuviedol, že odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav vecí, nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutých výrokov rozsudku súdu prvej inštancie a presvedčivosť jeho odôvodnenia a nejedná sa o taký nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý by znemožňoval otcovi maloletej, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd zároveň v tejto súvislosti poznamenáva, že ide o vec, keď nie je viazaný rozsahom odvolania a ani odvolacími dôvodmi a môže preskúmať rozhodnutie z pohľadu všetkých prípustných odvolacích dôvodov. Na uvedenú vadu nemožno prihliadať aj v zmysle ust. § 67 CMP, keďže táto nemohla mať a ani nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

19. Vzhľadom k týmto skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti (výrokov I. a II.) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).